

„Een onderzoek door de Plaatselijke Commissie hier ter stede ingesteld, heeft in het vleesch van varkens, hier geslagt, geen spoor dezer ziekte doen vinden.

„De Commissie heeft het evenwel noodzakelijk geacht om deze mededeling te doen, daar er ook binnen deze gemeente dagelijks veel gerookt varkensvleesch enz., uit Duitschland aangebragt, wordt gegeten. Bij het gebruik daarvan is bijzondere omzigtigheid noodig en in ieder geval aan te raden, om het goed gaar te koken of sterk te braden, waardoor het vleesch, van zieke dieren afkomstig, geheel onschadelijk wordt. Vlugtig rooken en zouten van het zieke vleesch is onvoldoende. Zal het rooken werkzaam blijken, dan moet het weken achteréén worden voortgezet.

„Eene sterke kookhitte is het zekerste voorbehoedmiddel, omdat de wormpjes daardoor worden gedood.

„De Plaatselijke Commissie van Geneeskundig Toevoorzigt:

(was get.): L. LEVIÉ, M. D., *President*.

B. EICKMA, *Secretaris*.

„Rotterdam, 14 Januarij 1864”.

[CHOLERA]

[’s-GRAVENHAGE]. — (*Aanschrijvingen betrekkelijk de cholera.*) De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft den 28sten April l.l. de volgende circulaire aan Heeren Commissarissen des Konings in de verschillende provinciën gerigt: „In de circulaire van den 23sten April j.l. aan U Hoog Ed. Gestr. en uwe ambtgenooten gerigt, werd gewezen op hetgeen door de Gemeentebesturen tot wering der cholera kan gedaan worden. Het wenschelijke van het desinfecteren van de door choleralijders ontlaste stoffen werd daarin aangetoond. — Van niet minder belang mag het gerekend worden voorzorgsmaatregelen te nemen tegen de verspreiding der cholera door reizigers, die niet zelden, in ligten graad door buikloop aangetast, op spoorwegen of stoombooten reizen en van de privaten aan de stations der spoorwegen of op de stoombooten gebruik makende, deze tot bronnen van besmetting maken, vanwaar de epidemie zich overal verspreiden kan. Het is raadzaam dat gevaar zoo veel mogelijk te verminderen, door dagelijks, liefst meermalen, de privaten te desinfecteren, door de middelen in de boven aangehaalde circulaire aangegeven. De Directiën van Spoorwegmaatschappijen worden door mij uitgenoodigd daarvoor te zorgen. — Ik verzoek U Hoog Ed. Gestr. om door de Gemeentebesturen de ondernemers van stoombootdiensten uit te noodigen, te zorgen dat de privaten op die vaartuigen meer dan gewoonlijk gereinigd worden en eenige malen daags met eene desinfecterende oplossing doorgespoeld worden.” (1866)

INGEZONDEN

ANAESTHESIE DER HUID NA ZOSTER. — In Junij dezes jaars leed ik aan belangrijke zoster, tusschen de 3de en 5de linker rib van de rug tot aan het sternum. Ik had weinig uitwendige, maar hevige inwendige pijn, met het gevoel van zamensnoering. Door beweging en hoesten werd dit verergerd. Later ontstond een ondragelijk jeuken. Ofschoon de drukking op den nervus intercostalis daarbij zeer pijnlijk was, was de huid ongevoelig. Het sterkste krabben werd naauwelijks door mij gevoeld. Die gevoelloosheid strekte zich, hoewel veel minder, langs de geheele linker zijde van den rug uit. Zij bestaat nu (November) nog, hoewel aanmerkelijk verminderd, ter plaatse van den zoster. De huid zelve is volkomen gezond.

Is deze nablijvende anaesthesie een bestendig verschijnsel bij zoster? Zij pleit even als de overige symptomen in de curatie door morphine, voor de meening dat hierbij eene neuralgie de oorzaak is der huidstoornis. (1858)

D.

C. C. R.

UTRECHT. — De ondergeteekende gevoelde zich pijnlijk getroffen door het berigt, uit eene vertrouwde bron ontvallen, dat de anatomische collectie van wijlen den Hoogleeraar SCHROEDER VAN DER KOLK groote kans heeft, door aankoop in het buitenland aan de Nederlandsche wetenschap ontruikt te worden.

Overtuigd zijnde, dat zulks zeker niet aan de gebreken der collectie zou te wijten zijn, rekest hij zich verpligt meer algemeen dan tot dusver geschiedde, de aandacht te vestigen op de genoemde collectie en op het gevaar dat haar, en in haar de eer van ons vaderland, bedreigt.

Waar geen geld is kan niet gekocht worden en het pleit dus niet tegen Curatoren van Utrecht’s Hoogeschool, dat het hun achtbaar collegie niet gelukt is de collectie te verbinden aan de inrigting, aan wier bloei de verzamelaar zoo lang zijne krachten wijdde. Maar stellig zou het tegen ons volkskarakter pleiten, zoo een monument als het hier bedoelde minder sympathie in ons „rijke Holland” vond dan daar buiten.

Wij willen dus het onze doen om de noodlottige ontvoering te voorkomen.

De praeparaten als zoodanig te beoordeelen is onze zaak niet. Door deskundigen is daarover een gunstig oordeel uitgesproken. Maar hiervan overtuigt zich elke beschouwer, dat het geheel er netjes — men zou bijna zeggen „smakelijk” — uitziet. De liquor vertoont eene ongewone helderheid. Ook verdient vermelding, dat bij de zamenstelling, met vermindering van alle rariteitenjagt, vooral op doelmatigheid is gelet, zoodat men er voor anatomisch-pathologisch onderwijs een vrij volledig stel van de meest voorkomende weefselveranderingen bijeen vindt. De Afdeeling der schedels behoeft, met het oog op de bekende specialiteit van den verzamelaar, geene bijzondere aanbeveling. Kortom, het bezigtigen althans zal geen deskundige onvoldaan laten.

De collectie bevindt zich ten huize van de familie SCHROEDER VAN DER KOLK te Utrecht, alwaar tevens catalogussen voorhanden zijn. De som, die er voor gevorderd wordt, bedraagt f. 10,000. (1863)

Dr. F. A. HARTSEN

[MILITAIR-GENEESKUNDIGE DIENSTEN IN EUROPA]. — Een Portugeesch militair-geneeskundige, Dr. MARQUES, bezocht, op last van zijne Regering, verschillende landen van Europa, om zich bekend te maken met de organisatie der militaire geneeskundige dienst aldaar. Hij deelde de uitkomsten van zijn onderzoek mede in een werk, in 1859 te Lissabon uitgegeven, waarvan in den *Medical Times* van 8 Julij l.l. eene aankondiging voorkomt. Wij lezen daarin o.a. het volgende:

„Een ander doel werd bereikt door een rapport over de organisatie van de militaire geneeskundige dienst in verschillende landen van Europa, waarbij bijzondere aandacht is gewijd aan het hybridische militair-geneeskundige opvoedingsgesticht te Utrecht, eene inrigting, waar de strengste beginselen van utilitarianisme worden dienstbaar gemaakt aan het voor de militaire dienst afrieten van een corps geneeskundigen, welke kunnen worden geacht van het oogenblik, waarop zij op de school komen, totdat zij de uniform afleggen, even scherp als van de buitenwereld te zijn afgescheiden als eene brigade mammelukken of een

seminarie van jesuiten; maar die toch op lateren leeftijd daarvoor althans gedeeltelijk worden beloond door privilegiën van burgerpraktijk, ten nadeele van de burgerlijke geneeskundigen. Zulk eene inrigting, beter passende voor het oosterse Moskow dan voor een land, dat zich er op verheft de bakermat der Europesche vrijheid te zijn, heeft, schoon zij misschien aan de bekrompen inzigten van enkelen zou behagen, naar het ons voorkomt, slecht geringe kans onder ons te worden aangenomen, die een land bewonen, waar zij, die geld opbrengen voor eene Regering, geneigd zijn te bepalen hoe het moet worden uitgegeven, en niet altijd verzoend worden met een maatschappelijk kwaad, omdat men beweert, dat het zuinig is en aan de administratie zoo behaagt. Er valt niet veel goeds te voorspellen van eene dienst, welker ideaal een jongen uit een godshuis is."

.....
Het kan goed zijn kennis te nemen van hetgeen anderen van ons denken. Daarom werd het bovenstaande hier overgenomen (*Ingezonden*). (1865)

BERICHTEN

BUITENLAND

[WERELDBERICHTEN] — Naar aanleiding van de uitnodiging, aan alle Regeringen van Europa gedaan door het Comité, hetwelk te Genève in het belang der op te rigten *Internationale Hulpmaatschappijen voor gekwetsten in tijden van oorlog* is geconstitueerd (en bestaat uit den Generaal DUFOR, President, GUSTAAF MOYNIER, de Doctoren MAUNOIR en APPIA als Leden en HENRY DUNANT, Secretaris) en het door dat Comité genomen besluit, om den 26sten October e.k. een Internationaal Congres geheel alleen over bovengenoemd onderwerp te houden en van de verschillende Regeringen gedelegeerden op dat Congres te verzoeken, is van wege Nederland te dien einde afgevaardigd Dr. BASTING, Off. v. Gez. 1ste kl. te 's-Gravenhage, vertaler van DUMONT's *Souvenir de Solferino* en ook reeds op het onlangs te Berlijn gehouden Statistisch Congres voor deze zaak werkzaam geweest. (1863)

AMERIKA. — Dr. ANDREWS van Chicago heeft eenige welgeslaagde proeven genomen met het bewaren van koepestof door oplossing in glycerine. De oplossing was 2-3 maanden in warm weder bewaard gebleven, en zeven personen waren er mede ingeënt, zonder dat een enkele vaccinatie mislukte. De vaccine stof lost spoedig zonder moeite op (*Amer. Journ. of Med. Science Oct. 1857*). (1858)

AMERIKA. — Uit het *aetiologisch* oogpunt schijnt de volgende mededeeling te dezer plaatse der mededeeling en opname allezins waardig:

„De Consul der Noord-Amerikaansche Unie op de Bermudische eilanden heeft onlangs een complot ontdekt, met het doel om de *gele koorts* te New York te verspreiden. Men wilde dit doen door besmette kleederen te verzenden aan inrigtingen van liefdadigheid aldaar. Gelukkig is de voorraad in beslag genomen en verbrand.” Dit complot stond voorzeker in verband met den strijd tusschen Noord- en Zuid. (1865)

CHINA. — ZELFMOORD BIJ DE CHINEZEN. Bij vrouwen is de zelfmoord nog veelvuldiger. Zij toch hebben, naar chineesche begrippen, geene ziel en zijn als verworpenen aan een voortdurenden toestand van jammer en ellende prijs gegeven. Hierdoor worden zij vaak tot het schrikkelijke uiterste gedreven. Van daar dat het aantal van vrouwen,

die zich ophangen of op eenige andere wijze van kant brengen, hoogst belangrijk is. — Heeft zulk een zelfmoord in eenige familie plaats, dan is de man natuurlijk troosteloos, want ten slotte heeft hij daardoor een aanmerkelijk verlies geleden en ziet zich genoodzaakt eene andere vrouw te koopen. (*Correspond. Bl. fur psychiatr. und gerichtl. psych.*) (1857)

DUITSCHLAND. — Niet algemeen bekend is het, dat de groote Dichter SCHILLER een geneeskundige geweest is: Hij begon zijne studiën in 1775 te Stuttgart aan de Akademie, die door den Hertog van Wurtemberg voor de zoons van Officieren was opgericht. Twee jaren vervolgde hij zijne studiën met grooten ijver en schreef eene Latijnsche Verhandeling over de Philosophie der Physiologie, die echter nooit in druk is verschenen. In 1780 schreef hij eene Verhandeling over het verband tusschen den dierlijken en geestelijken aard van den mensch, welk stuk in 1821 in een Maandschrift te Berlijn is verschenen. In hetzelfde jaar kreeg hij eene aanstelling als Arts bij een regiment van het Wurtembergsche leger. Alhoewel hij zijne betrekking behoorlijk waarnam, liet hij echter de studie der geneeskunde, die hij tegen zijn zin had begonnen, uit voorliefde voor zijne letterkundige studiën varen. Toen hij na het uitgeven van zijne „Roovers” van den Hertog van Wurtemberg het bevel kreeg, om zijne geschriften tot geneeskundige onderwerpen te bepalen, verliet SCHILLER zijn regiment, werd dien ten gevolge uit Stuttgart gebannen, en leefde onder een valschen naam in de omliggende plaatsen. (1860)

MÜNCHEN. — De mildheid van Koning MAXIMILLIAAN II heeft Prof. PETTENKOFER in staat gesteld om een toestel, op reusachtige schaal ingerigt, daar te stellen, tot het doen van proeven voor de ademhaling van menschen en dieren. Eene som van 7000 guldens werd door den koning tot dat doeleinde geschonken. In een Supplement, aan eene der laatste afleveringen van LIEBIG's *Annalen* toegevoegd, vinden wij dat toestel wijdlopig beschreven en afgebeeld. De ruimte, waarin de mensch of het dier, dat aan de proef wordt onderworpen, opgesloten wordt, is eene kamer uit ijzerplaten en glas zamengesteld. De kamer heeft eene kubieke gedaante, elk der zijden is 8 voeten lang, terwijl de kubieke inhoud 512 kubieke voeten bedraagt. De lucht wordt in deze kamer door middel van zuigpompen, die door een uurwerk bewogen worden, vernieuwd en geregeld, door gazometers gemeten en op zinrijke wijze voor de uittreding in en na het uittreden, uit de kamer geanalyseerd. Onderzoekingen door PETTENKOFER en VOIT met dezen toestel verrigt, hebben er de bruikbaarheid van reeds voldoende bewezen. (1863).

[DUITSCHLAND]. — HET WERKZAME DEEL DER „CALABAR BEANS”. JOBST en HESSE te Stuttgart hebben in de *Annalen der Chemie und Pharmacie* van LIEBIG, Januarij 1864, hunne scheikundige onderzoekingen over de calabar beans medegedeeld. De bereiding van het giftige en myotische beginsel, door hen als physostygmine afgezonderd, hetgeen uitsluitend aan de cotyledonen toekomt, geschiedt op de volgende wijze. (1864)

ENGELAND. — In de *Medical Times and Gazette* van 10 Julij l.l. wordt de volgende advertentie medegedeeld, uit een dagblad overgenomen, die wij als curiositeit aan de lezers van dit tijdschrift niet willen onthouden.

„Pinchbeck-road, Spalding, June 16, 1858.

„Mr. JOHN HEWITT, *Member of the Royal College of Surgeons and Licentiate of Apothecaries Hall*, London, neemt de vrijheid